

Ție nu îți e dor?

Evelin L. Ș. Andrei

Îmi e dor de o ploaie curată,
De-o ninsoare precum altă dată...
Vechea lume, pe care-o știam,
Îmi e dor să fim iarăși un neam.

Îmi e dor de acel curcubeu
Ce-l priveam împreună, mereu ...
Așteptând printre picuri de ploi,
Îmi e dor de trăirea din noi.

Îmi e dor de săgeți din priviri,
Ce aveau ca dorință simțiri,
Concepute să dăinuie veșnic.
Îmi e dor să nu fiu un nemernic.

Îmi e dor de bătrâni și copii,
Eram mulți pe atunci, eram vii.
Nu ca azi, doar străduțe pustii.
Îmi e dor să mă pot regăsi...

Îmi e dor de voi toți. Mă simțiți?
Sau vă faceți că nu auziți
Tot ce sufletul râvnește să știți?!
Îmi e dor să fim iar întregiți.

Îmi e dor ca să nu-mi fie dor,
Să mai pot înc-o dată să zbor —
Doar o clipă, pe urmă să mor...
Îmi e dor. Ție, nu îți e dor?